



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola LXXXII. Gregorii Papae I. Ad Maximvm Episcopvm Salonitanvm.
Admittit ad communionem, & vsum pallii confert.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

sic iterum humiliatis & pœnitentibus negare locum veniæ non debemus. Præterea de fratre nostro Sauiniano episcopo Iadertino, atque Honorato archidiacono Salonitano, vel aliis qui se ad sedem apostolicam contulerunt, cum eodem Maximo omnino studiose agendum est, ut illos in ea qua decet caritate suscipiat, & dolorem contra eos nullo modo in corde retineat, sed pura cum eis gratia & sincera dilectione viuat.

EPISTOLA LXXXII.

GREGORII PAPÆ I.

AD MAXIMUM EPISCOPUM SALONITANVM.

Admittit ad communionem, & vsum pallii confert.

Gregorius Maximo episcopo Salonitano.

Grat. 2. q.
4. c. 8. Poly.
lib. 2. tit. 37.

QVAMVIS culpabilibus ordinationis tuæ primordiis graue malum per inobedienciæ culpam addideris, nos tamen sedis apostolicæ auctoritatem eo quo decuit moderamine temperantes, nunquam contra te vsque adhuc, quod causa poscebat, exarsimus. Sed ut longius se ingratitude nostra quam tu tibi excitasti produceret, credita nos sollicitudo vehementer angebat, ne quædam illicita, quæ de te audieramus, negligenter omittere videremur. Quæ si bene consideres, ipse per te satisfacere differendo firmabas, atque ex hoc aduersum te zelum nostrum acrius incitabas. At ubi tandem salubri consilio vsus, iugo te obedienciæ humiliter submisisti, & tua dilectio pœnitentiam agens, digna se, ut deputauimus, satisfactione purgavit, redditam tibi gratiam fraternæ caritatis intellige, atque in nostro te receptum consortio gratulare: quia sicut perseuerantibus in culpa districtos, ita resipiscentibus nos benignos esse decet ad veniam. Postquam ergo fraternitas tua apostolicæ sedis communionem se reparasse cognoscit, personam ad nos transmittat, quæ pallium tibi deferendum ex more percipiat. Nam quemadmodum illicita perpetrari non patimur, sic quæ sunt consuetudinis non negamus. Licet autem & ad hæc concedenda dispensatio nos loci nostri vocauerit; multum tamen a nobis petitio dulcissimi atque excellentissimi filii nostri domni Gallinici exarchi, ut temperantius erga te agere-

mus, exegit. Cuius carissimam voluntatem nec pertulimus nec potuimus contristare.

EPISTOLA LXXXIII.
GREGORII PAPÆ I.

AD ANATOLIVM DIACONVM CONSTANTINOPOLITANVM.

Marcellinum commendat.

Gregorius Anatolio diacono Constantinopolitano.

BONIS deuotisque filiis ita nos opere dignum est respondere, vt quia debitum reddimus, id quod vltro nos conuenit impendere, duplicemus. Quia igitur lator præsentium filius noster magnificus Marcellinus sic in causa se fratris & coepiscopi Maximi atque Iſtricorum exhibuit, & in ecclesiæ nostræ vtilitates festinat impendere, vt sinceritatis suæ affectum non solum verbis, sed etiam opere magis magisque valeat demonstrare; idcirco dilectionem tuam his hortamur affatibus, vt ei in vrbe regia venienti toto studio totaque intentione concurras, atque eum ita in omnibus tuis studeas solatiis adiuuare, vt omnipotentis Dei actus fultus auxiliis, minus illic debeat laborare. Quem etiam ita sicut reuera nostrum proprium attendere, atque ei affectum tuæ caritatis in omnibus studebis impendere; quatenus & de præteritis sibi vicem redditam recognoscat, & magnam de futuro deuotionis suæ, quam se ecclesiasticis exhibere vtilitatibus pollicetur, spem possit retributionis assumere. Quoniam vero, quantum didicimus, prædictum magnificum filium nostrum serenissimus domnus imperator ad sua sub festinatione iusserat vestigia properare, quæ sita opportunitate inferre te conuenit; quia non inobedientiæ culpa, sed fratris & coepiscopi nostri Maximi eum causa retinuit. Quæ, etsi tarde, finem tamen eo studente percepit. Hoc autem dilectionem tuam volumus solícite attendere, ne se in quacumque causa, vbi grauamen est pauperum, misceri consentiat; ne forte potentia personarum aliquatenus pressus, cogatur agere quod animæ illius non possit expedire. Cuncta ergo cum Dei timore tractantes æternam maxime mercedem perpendite.

Concil. Tom. 13.

Ttt ij